

SUBJUNKTIV

Užití subjunktivu

Subjunktiv nejčastěji uijeme ve vedlejších větách uvozených spojkou **que** po slovesech, která vyjadřují **nutnost, potřebu, přání, rozkaz** nebo **vůli**.

(vouloir, désirer, demander, il faut, préférer)

Př.: Il faut **que** tu prennes ta voiture.

Je třeba, **abys** vzal svoje auto.

Elle veut **que** j'aille avec elle.

Chce, **abych** šel s ní.

V některých případech i **écrire, téléphoner, dire**:

Il écrit **qu'**elle nous rejoigne.

Píše, **aby** se k nám připojila.

Je dis **que** tu le fasses tout de suite.

Říkám, **abys** to udělal hned.

Pokud ale tato slovesa vyjadřují jen konstatování, použijeme po nich oznamovací způsob.

Př.: Je dis **que** tu le fais bien.

Říkám, že to děláš dobře.

Když jsou v obou větách shodné podměty, použijeme infinitivní vazbu

Př.: Je désire **réussir**.

Přeji si, abych uspěl.

Je préfère **rester** chez moi.

Radši zůstanu doma.

Tvoření

Základ (kmen) pro utvoření subjektivu získáme **odtržením koncovky 3. os. množného čísla** přítomného času a připojením následující koncovky:

1) Jednotné číslo

koncovka přítomného času oznamovacího způsobu

Př.: **que j'attende**

que tu attends

qu'elle attende

2) Množné číslo

1. os., 2. os. – **koncovka imperfekta**

Př.: **que nous attendions**

que vous attendiez

3. os. – **koncovka přítomného času oznamovacího způsobu**

Př.: **qu'ils attendent**